

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Rutschem ve věci

žalobce: L. J. A. O.
proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra
Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2017, č. j. OAM-381/ZA-ZA11-ZA16-2017, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Opatrovníkem žalobce pro toto řízení se ustanovuje Mgr. Aneta Bendová, advokátka se sídlem U Soudu 388, 503 00 Hradec Králové.
- II. Řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 10. 2017, č. j. OAM-381/ZA-ZA11-ZA16-2017, se zastavuje.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shora označeným rozhodnutím žalovaného nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14a a §14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

V průběhu řízení před soudem vyšlo najevo, že žalobci byla udělena propustka z Pobytového střediska v Kostelci nad Orlicí do 30. 6. 2018, do pobytového střediska se však po uplynutí této lhůty nevrátil.

Soud proto dále sám pátral po současném místě pobytu žalobce.

Správa uprchlických zařízení Ministerstva vnitra soudu přípisem ze dne 11. 9. 2018 sdělila, že žalobce byl ubytován v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí od 25. 2. 2017 do 19. 2. 2018. Poté odešel na ubytování na adresu M. t. 919, O. – L. Žádné další informace o pobytu žalobce nemají.

Ředitelství služby cizinecké policie v přípise ze dne 14. 9. 2018 sdělilo, že žalobce byl od 25. 2. 2017 do 19. 2. 2018 ubytován v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, od 19. 2. 2018 do 30. 6. 2018 na privátu M. t. 919, O. – L. Od 9. 9. 2018 do 10. 9. 2018 byl jmenovaný nahlášen, ovšem pouze k ubytování, na adrese O. 1903/3, P. 6 – B., ubytovatel ČVUT, blok x, O. 1903/3. Současné místo žalobcova pobytu není známo.

Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, přípisem ze dne 18. 9. 2018 soudu sdělilo, že žalobce měl od 15. 5. 2017 do 16. 5. 2017 evidovaný pobyt v Přijímacím

středisku Praha-Ruzyně, od 16. 5. 2017 do 25. 5. 2017 v Příjímacím středisku Zastávka, od 25. 5. 2017 do 19. 2. 2018 v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí a od 19. 2. 2018 do 30. 6. 2018 byl evidován na privátu na adrese M. t. 919, O. – L. Současně Ministerstvo vnitra uvedlo, že eviduje propustky na adrese M. t. 918, O. – L. a propustku SUZ. A že jiné místo pobytu žalobce není tomuto správnímu orgánu známo.

Krajský soud požádal Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, o upřesnění shora poskytnutých informací, zejména s ohledem na zmínku o shora uvedených propustkách. V odpovědi ze dne 21. 9. 2018 bylo uvedeno, že posledním místem pobytu žalobce byl od 19. 2. 2018 do 30. 6. 2018 privát na adrese M. t. 919, O. – L. Co se týče informací o propustkách, jednalo se o krátkodobá opuštění místa hlášeného pobytu v Pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí ve smyslu § 82 zákona o azylu. Správnímu orgánu tedy není známo místo současného pobytu žalobce na území České republiky.

Vzhledem k tomu, že pobyt žalobce není znám, ustanovil mu soud podle § 29 odst. 3 o. s. ř. za použití § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), opatrovníka.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce).

K podmínkám postupu dle těchto ustanovení se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91, v němž konstatoval, že vychází-li soud ve svém rozhodnutí z toho, že účastník řízení je neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální. V rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, Nejvyšší správní soud uvedl, že nemožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu je dána jen tam, kde soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení zastavit.

Krajský soud je toho názoru, že vyvinul přiměřené úsilí ke zjištění místa pobytu žalobce, toto úsilí však bylo marné. Posledním známým místem pobytu žalobce bylo Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, odkud měl do 30. 6. 2018 povolenu propustku na adresu M. t. 919, O. – L. Po ukončení propustky se však do Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí nevrátil. Aktuální místo pobytu žalobce není známo žalovanému, Správě uprchlických zařízení MV ani Ředitelství služby cizinecké policie.

Ze shora uvedených důvodů soud rozhodl o zastavení řízení podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona o azylu.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o žalobě zastaveno.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 55 odst. 5 za použití § 54 odst. 5 s. ř. s.).

Hradec Králové 1. října 2018

Za správnost vyhotovení: R. V.

JUDr. Jan Rutsch v. r.
samosoudce